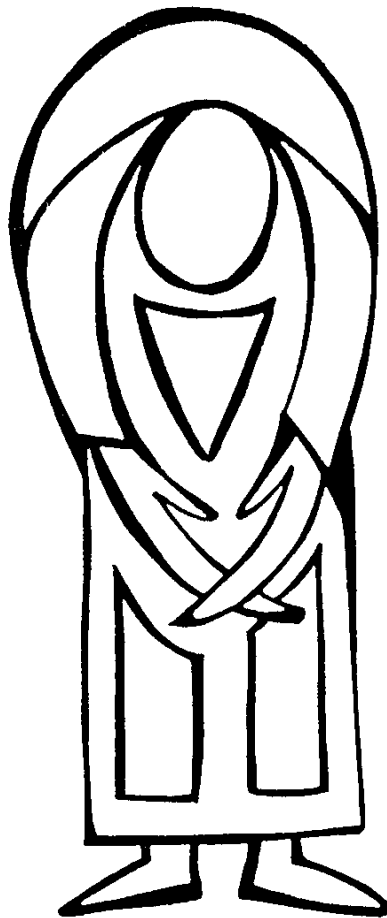

**VIERING VAN DE
DERDE ZONDAG D.H.J.**

*Er zijn verschillende gaven,
maar slechts één en dezelfde geest.
Er zijn vele vormen van dienstverlening,
maar het gaat steeds om één en dezelfde Heer.
(Paulus in 1 Korintiërs 12)*

VOORAF

Orgelspel

INTREDE

Lied

Door het donker hier gekomen; c1-4-5

t.: Sytze de Vries

m.: Willem Vogel

WELKOM.

*Welkom vanavond hier:
even weg van eigen thuis en
samen zijn in dit toegewijde huis.*

*Welkom vanavond hier:
even weg van het daagse gedoe en
speuren naar bron en zin ervan.*

*Welkom vanavond hier:
hoe licht en luchtig 't mag gaan;
welke lastje ook te torsen hebt*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar, in Gods naam.* +

Lied. Door het donker hier gekomen; (c6)

SCHULD BEKENNEN.

V.: Alleen het water dat
dorstigen laaft
lest de hete dorst.

Alleen het brood
met hongerigen gedeeld
stilt de honger.

Alleen de mantel die
verkleumden kleedt
geeft warmte.

Alleen het woord dat
bedroefden troost
doet deugd.

Alleen God en Goed
van harte beleefd
worden wij gewaar.

**A.: SCHOTEN WIJ TEKORT,
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: Gij hart Gij bron van leven *P. Verhoeven*
ontferm U over ons. *Taizé*
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Laat wie hééft beseffen
dat 't meeste is gekregen;
om-niet gegund en gegeven.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Laat wie hééft beseffen
dat hun is gegeven
om met anderen te delen.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Laat hoog en laag beseffen
dat in ieder beroep de roep
om gediensstig te zijn vervat is.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED.

Dat Gij wordt gezien
in licht en duister, zoet en zuur, -
met die samen het leven viëren;
met die er alleen voor staan.

Dat Gij wordt gehoord
in ons lachen en ons huilen,
eerste kreet en laatste zucht,
in ons ademen in en uit, -

Dat Gij zijt
in die om vrede roepen, -
met die tegen stroom op
aan gerechtigheid werken.

Dat Gij bent
in tijd en eeuwigheid.

Amen.

Lied.

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

**A.: We zijn geen vreemden voor elkaar
al spreken we andere talen.
We zijn geen vreemden voor elkaar
we zijn van één zon de stralen.**

**K.: We vormen een geheel
en jij en ik zijn deel -**

**A.: waar een mens lijdt
lijdt heel de wereld.**

EERSTE LEZING.

1 Korinte 12

Er zijn verschillende gaven, maar er is slechts één en dezelfde geest. Er zijn vele vormen van dienstverlening, maar het gaat steeds om één en dezelfde Heer. Er zijn allerlei activiteiten, maar er is één God, die alles in allen tot stand brengt. Allen mogen op eigen wijze de geest-in-hen uiten; tot wel-zijn van allen. Aan de een heeft de geest een woord van wijsheid gegeven, aan een ander een woord van kennis, aan een derde geloof. Weer anderen is het gegeven zieken te genezen, wonderen te doen, te profeteren, mensen te verstaan, talen te spreken of uitleg te geven. Het is allemaal het werk van één en dezelfde geest, die aan ieder zijn gaven uitdeelt zoals hij het wil.

Zoals ons lichaam vele ledematen telt vormt ook Christus' lichaam met alle lichaamsdelen, hoe vele ook, samen een geheel. Wij allen, Joden en Grieken, slaven en vrijen, zijn in de kracht van één en dezelfde geest tot één lichaam gedoopt en met één geest gedrenkt.

Wanneer één lichaamsdeel lijdt, delen alle andere in het lijden; wordt een lichaamsdeel geëerd, dan delen alle andere in die eer. Wij zijn Christus' lichaam en ieder van ons is lid en deel van dit lichaam.

Lied.

**A.: We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
al zien we met andere ogen.**

**We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
door één Levensgeest bewogen.**

**K.: We vormen een verband
zijn aan elkaar verwant -**

**A.: waar een mens sterft
sterft heel de wereld.**

EVANGELIE.

Lucas 4,14-21

In die tijd keerde Jezus door de Geest gesterkt uit de woestijn terug naar Galilea. Overal in de streek was hij het gesprek van de dag. Hij trad als leraar op in hun synagogen en oogste veel lof. Zo kwam hij ook in Nazaret, waar hij was grootgebracht. Zoals hij gewoon was te doen ging hij op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen. Ze reikten hem de boekrol van de profeet Jesaja aan. Hij opende die en sloeg de plaats op waar staat: *De Geest des Heren is mij overkomen; Hij heeft mij gezalfd en gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen vrijlating aan te zeggen en aan blinden dat zij zien; om verdrukten vrijuit te laten gaan en namens de Heer een genadejaar af te kondigen.* Hij rolde de boekrol op, gaf die terug aan de dienaar en ging zitten. Alle ogen waren gespannen op Hem gevestigd. Toen zei hij: 'Het Schriftwoord dat ge zo juist gehoord hebt is thans in vervulling gegaan.'

Lied.

- A.: We zijn een leven onderweg
al volgen we andere wegen.
We zijn een leven onderweg
en wie komt geen ander tegen.**
- K.: De grond van dit bestaan
in vrede samengaan
- A.: wie een leven redt
redt heel de wereld.**

MEDITATIE.

Er zijn in de natuur planten die zich onder de grond uitbreiden, waarvan de wortel onder de aarde verder groeit en her en der doorheen de grond een nieuwe scheut laat opschieten. Zo staan meerdere planten naast elkaar, schijnbaar zelfstandig, helemaal zichzelf en onafhankelijk van elkaar. Maar in werkelijkheid zijn ze ontstaan uit die ene wortel. Zo hangt alles samen met elkaar en zo wordt ook het goede verspreid.

Dit zijn woorden van de destijds en momenteel nog wereldvermaarde bijbelgeleerde, medicus, musicus en ontwikkelingswerker Albert Schweitzer die - in 1875 geboren en in 1965 gestorven - getuige is geweest van twee smerige wereldoorlogen, maar er toch diep van overtuigd is dat alles uit een wortel voortkomt, een eenheid vormt en dat allen uiteindelijk één zijn, hangen aan elkaar. Harde feiten - zou je zeggen - spraken hem meer dan vierkant tegen en ook in de wereld van de menswetenschappen ontwikkelden zich juist tijdens zijn leven ideeën die deze eminente mens en veelzijdig geleerde compleet tegenspraken. Een kind - zo redeneerde de wetenschap -voelt zich, zonder dit bewust te zijn, nog helemaal opgenomen in het grote geheel van het leven. Volwassen en jezelf worden betekent dan ook - zo dacht men rechtlijnig verder - steeds meer je losmaken uit het geheel en je eigen-zélf, je individualiteit bewust worden tégenover al 't andere - de natuur - en de anderen - je medemensen. Zo kon het gebeuren dat de westerse mens zich boven en tegenover de natuur is gaan opstellen en zichzelf niet langer beleeft als deel van dat grote geheimvolle geheel van 't gegeven leven en geleidelijk maar onvermijdelijk steeds meer vervreemd en vereenzaamd alleen is komen staan.

Technische vooruitgang en individualisering hebben de mens onafhankelijker en afstandelijker gemaakt. We zijn meer en meer op onszelf aangewezen. Toch blijft een plek, waar wij ons thuis voelen, vertrouwen kunnen hebben in de mensen-om-ons-heen en mogen uitgaan van solidariteit, enorm belangrijk. Misschien is wel de grootste uitdaging:

hoe individu en gemeenschap weer met elkaar te verbinden en vertrouwen te herstellen. Ook de crisis van vandaag leert ons dit ...

De moderne mens is vooral met zichzelf bezig, is geneigd van de ander weg te kijken en ogen en oren te sluiten voor de omgeving. Soms zijn zelfs burens vreemden . . . Onze samenleving wordt steeds individualistischer. Persoonlijke vrijheid is los geraakt van verbondenheid met de gemeenschap. Maar zonder enig 'wij-gevoel' wordt ons bestaan leeg. Het ideaal van het bevrijde individu heeft zijn eindpunt bereikt. We moeten trachten een weg terug te vinden naar wat samenbindt.

(Beatrix kersttoespraak 2009)

De overheersing van het verstand, van wat bereken- en formuleerbaar, haal- en maakbaar is heeft ertoe geleid dat het verstand - volgens Einstein bedoeld als knecht - tot koning is gekroond en dat 'de aangeboren intuïtie' - een godsgeschenk volgens hem - vergeten is.

Albert Schweitzer heeft de ideeën over volwassen en zichzelf worden die in zijn tijd opgang deden zeker gekend en ook zeker heel goed begrepen. Hij had 'verstand genoeg', maar leefde vanuit het hart, dat niet bewijst maar wel laat voelen en ervaren dat alles en allen deel uitmaken van een groot mysterievol en zinnig geheel van leven.

'Wij zijn geen toeval, geen flinterdun deeltje dat verloren dwarrelt in de oneindige diepte van het heelal. Neen, wij zijn op mysterieuze wijze verbonden met het gehele universum, wij worden erin weerspiegeld zoals de gehele evolutie van het heelal in ons weerspiegeld wordt.

(Vaclav Havel)

Deze oermenselijke gedachte van eenheid in een zinvol geheel is als visioen en ideaal wellicht even oud als de mensheid zelf.

Paulus heeft het zoveel eeuwen geleden onder Jezus' naam aan de Korintiërs - havenarbeiders en handelaars - voorgehouden met het beeld van het ene lichaam en de vele ledematen die alle hun eigen vorm en functie hebben maar slechts samen, in eenheid met elkaar kunnen bestaan. Minder beeldend maar even nadrukkelijk komt de mystieke gedachte van één zijn in en met het ene gegeven grote geheel, nu overal weer op; 't duidelijkst onder denkers en dichters, minder onder de beleidmakers van kerk en samenleving.

In de ervaring van onze ware natuur ervaren wij ook onze saamhorigheid met alle anderen. Niet gebóden zijn dan de redenen waarom we aan wie tekort komen aandacht besteden, maar de fundamentele ervaring bij elkaar te horen . . . Hebben we eenmaal onze eenheid met elkaar ervaren, dan is liefde geen gebod meer, maar de vanzelfsprekende uitdrukking van onze eigen natuur. Niet langer een voorschrift, maar de mens die zichzelf van nature 'te boven, te buiten gaat'.

*Een menswaardig bestaan zal ons niet lukken zolang
we deze eenheid met alles en allen niet ervaren en
beleven.* (Willigis Jäger osb)

Kort orgel

BELIJDENIS

A.: Om een mens te zijn; (1c) H. Jongerius
Gotha 1715

*Bij alwat gebeurt
en je ooit overkomt -
vertrouw op God en Goed
als vaste grond onder de voet
en gezelschap om mee te gaan.*

A.: Om een mens te zijn; (1c)

*Op de weg die je gaat,
en de tocht die je maakt -
verlaat je op die
langs klip en kloof
een spoor van Liefde trok.*

A.: Om een mens te zijn; (1c)

*Bij alwat je voelt,
hoopt en vreest -
bewaars de geest
die in je vonkt tot
alles aan het licht komt.*

A.: Om een mens te zijn; (1c)

ONDERBREKING. Brood en Beker
Collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

Brood is er om van te eten
en om te weten
mens van de aarde te zijn.

Brood is er om te delen
en om te weten
verbonden Gods mensen te zijn.

GEDACHTENIS.

Bid voor die ziek en ongerust zijn;
het overkomt iedereen.
Bid voor die ziek en oud bijstaan;
iedereen wordt ooit gevraagd.

Bid voor die ons zijn voorgegaan.
Met eerbied noemen wij:

Gaat u staan

Bid voor hen, jonge mensen, die
tot opbouw en vrede uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.

Gedenk de duizenden en duizenden
die, door het schokken en beven van
de aarde overvallen, zijn neergegaan -

die massaal in haar zijn begraven, maar
die allen één voor één gekend en
bemind, gezien . . . en gebleven zijn.

Er zij licht, vrede, rust.

Lied.

t.: P. Verhoeven

m.: W. Vogel

V.: Als Gij niet zijt

A.: **de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga -**

V.: als Gij niet zijt

A.: **wie ben ik dan in tijd
en eeuwigheid ?**

Gaat u zitten

GEBED AAN TAFEL.

*De zon brengt warm de dag aan het licht,
hult de avond in schemer;
maan en sterren blinken in de nacht,
verbleken bij het gloren van de ochtend.*

*Bergen rijzen tot boven de wolken;
bomen wortelen diep,
reiken wuivend hemelhoog;
zeeën golven tot voorbij de einder.*

*Vogels zingen het licht tegemoet,
groeten het donker en zwijgen;
bloemen bloeien veelkleurig fier,
buigen het hoofd mettertijd.*

*Het ontroert wie ziet en hoort,
spreekt en raakt ons -
verwant als we zijn aan de aarde
en verweven met U, van Wie zij spreekt.*

A.: **Een glimp van U** *t.: P. Verhoeven*
in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Mensen komen en gaan
beleven lief en leed;
genieten geluk en
krijgen het zwaar te verduren.*

*Ze werken en doen
zo goed ze kunnen, zolang het gaat.
Ze zoeken elkaar, willen vrede,
sprekende stilte, weldadige rust.*

*Van woestijn maken ze akker,
herbouwen op ruïnes hun stad.
En hoe ook getroffen lamgeslagen,
ze staan weer op en vervolgen hun weg.*

*Mensen zichzelf een wonder:
hoe zij zoeken en reiken naar U,
vanwaar ze zijn, waarvoor ze doen
en naar Wie onderweg,*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Één kwam er in de wereld
die de hemel op aarde zag,
een zee van recht en gerechtigheid.*

*Één die niet deed dan goed;
van geweld niet wilde weten,
omzag naar zwak en gekwetst.*

*Één die bij alle schijn en ongeloof
trouw en onbevangen leefde
in het volste vertrouwen.*

*In Hem herkennen wij
onze ware aard; zien wij U,
de Eeuwige in de tijd.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij heeft zijn testament gemaakt,
brood genomen en gedeeld:
brood, het leven gegeven
met al zijn zoet en zuur;
brood, ons kwetsbaar broos bestaan
dat eens zal zijn geheeld.*

*Hij heeft zijn visioen en leven
aan die bleven in handen gegeven;
de beker, tot de bodem toe gedronken,
overgedragen aan die na hem komen
tot wat wij hopen vervuld zal zijn.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Zo'n vertrouwen
is leugen en geweld te machtig,
in geen graf of dood te vangen.*

*Zo'n vertrouwen
brengt alles aan het licht
en in liefde tot voltooiing.*

*Zo'n vertrouwen
laat de aarde glanzen van U
God en Goed in en met ons.*

*Bid dan zoals hij
God een zoon, ons een naaste
gebeden heeft.*

ONZE VADER

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

Lied. De vreugde voert ons (1c) *t.: S. de Vries
m.: W. Vogel*

*Bid allereerst om vaste grond
onder de voet, 'n thuis om in te leven,
vertrouwen dat bemoedigt.
Hiervoor bidden.*

Lied. De vreugde voert ons (1c)

*Bid ook voor de wereld van nu
die fladdert en vlindert,
amper beseft waarheen.
Voor haar bidden.*

Lied. De vreugde voert ons (1c)

*Bid vooral voor mensen
die sukkelan met ziekte en gemis;
lijden onder onrecht, dom geweld.
Voor hen bidden.*

Lied. De vreugde voert ons (1c)

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
bij alle lief en leed
en moge God en Goed
ons zegenen in de naam van
Vader, Zoon en Heilige Geest

A.: Amen.

ORGELSPEL